

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

Zofia Posmysz urodziła się w Krakowie 23 sierpnia 1923 r. Ojciec Antoni był pracownikiem kolej, matka Stefania zajmowała się domem. Zofia miała troje rodzeństwa: starszą siostrę Janinę oraz młodszego brata i siostrę - bliźnięta: Józefinę i Józefa.

Dzieciństwo spędziła w domu dziadków w Krzywaczce k. Krakowa, a lata młodzieńcze w rodzinnym domu w Prokocimiu.

Gdy wybuchła wojna, była uczennicą szkoły handlowej. Nowe okoliczności zmusiły ją do przerwania na pewien czas nauki.

By uniknąć wywózki do Niemiec na przymusowe roboty, podjęła pracę w niemieckim kasynie jako kelnerka, skierowana tam przez Arbeitsamt. Wkrótce też wznowiła naukę na tzw. tajnych kompletach. Wśród słuchaczy tego nielegalnego kursu zetknęła się z podziemną prasą, kolportowaną przez kolegów.

Prawdopodobnie czyjś donos sprawił, że całą grupę aresztowano 15 kwietnia 1942 r.

Zofia Posmysz wurde am 23. August 1923 in Krakau geboren. Ihr Vater Antoni war Bahnangestellter, ihre Mutter Stefania kümmerte sich um den Haushalt.

Zofia hatte drei Geschwister: die ältere Schwester Janina und das jüngere Zwillingsspaar, bestehend aus Schwester Józefina und Bruder Józef.

Die Kindheit verbrachte sie im Haus ihrer Großeltern in Krzywaczka in der Nähe von Krakau und die Jugend in ihrem Elternhaus im krakauer Stadtteil Prokocim.

Bei Kriegsausbruch war sie Schülerin einer Handelsschule.

Die neuen Umstände zwangen sie, ihre Ausbildung für eine gewisse Zeit zu unterbrechen.

Um nicht nach Deutschland zur Zwangsarbeit deportiert zu werden, nahm sie eine vom Arbeitsamt zugewiesene Stelle als Kellnerin in einem deutschen Kasino an. Kurze Zeit später begann sie illegal organisierten Unterricht zu besuchen. Dabei kam sie mit der Untergrundpresse in Berührung, die von Klassenkameraden vertrieben wurde.

Die ganze Gruppe wurde vermutlich aufgrund einer Denunziation am 15. April 1942 verhaftet.

Dzieciństwo i młodość

Kindheit und Jugend

LATA PRZEDWOJENNE

VORKRIEGSZEIT

Dom w Krzywaczce - obraz namalowany przez brata Zofii Posmysz, Józefa (własność Z. Posmysz)
Haus in Krzywaczka – Gemälde von Zofia Posmysz' Bruder Józef
(Eigentum von Z. Posmysz)

Zofia Posmysz jako uczennica I klasy, 1930
Zofia Posmysz als Schülerin der ersten Klasse, 1930

Zofia Posmysz z ulubionym psem Milusem, 1938
Zofia Posmysz mit ihrem Lieblingshund Milu, 1938

Zofia Posmysz w roku 1940
Zofia Posmysz im Jahr 1940

Zofia Posmysz w dniu I komunii św., 1931
Zofia Posmysz am Tag der Erstkommunionsfeier, 1931

Zofia Posmysz z kuźnem na podwórzu domu w Prokocimiu, 1939
Zofia Posmysz mit ihrem Cousin auf dem Hof des Hauses in Prokocim, 1939

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

Po sześciotygodniowym pobycie w więzieniu 30 maja 1942 r. trafiła do żeńskiej części głównego obozu Auschwitz, ale przebywała w niej krótko.

Jednej z więźniarek pracujących przy oczyszczaniu brzegów rzeki Soły udało się zbiec i w ramach represji całe komando Z. Posmysz, liczące 200 osób odesłane zostało do karnej kompanii, mieszczącej się w podoświetimskiej wiosce Budy.

Po dwóch miesiącach było ich już tylko 143 i tę grupę skierowano do Birkenau, gdzie utworzono podobóz kobiecy. Birkenau to nowy etap lagowej gehenny. Zaczął się dla niej dramatycznie – od dziesiątkującego więźniów tyfusu i krwawej biegunki, ale wkrótce nastąpiła nieoczekiwana odmiana na lepsze: w marcu 1943 r. trafiła do obozowej kuchni a w dwa miesiące później awansowała na funkcję tzw. „szrajberki”.

W styczniu 1945 roku tysiące więźniów KL Auschwitz-Birkenau popędzono w głąb Niemiec.

Więźniarki z Birkenau szły niemal trzy doby i w końcu w otwartych wagonach, przy siarczystym mrozie zostały, przewiezione do Ravensbrück.

Wyzwolenia przez aliantów doczekała Zofia Posmysz w podobozie Neustadt-Glewe 2 maja 1945. Choć namawiano ją do pozostania w strefie kontrolowanej przez aliantów, zdecydowała się na powrót do kraju.

Nach einem sechswöchigen Gefängnisaufenthalt kam sie am 30. Mai 1942 in den für Frauen bestimmten Teil des Hauptlagers Auschwitz, wo sie allerdings nicht lange blieb.

Nach der Flucht einer der weiblichen Häftlinge, die am Ufer des Flusses Sola arbeiteten, wurde Zofia Posmysz' 200-köpfiges Kommando in die Strafkompanie verlegt, die in dem Dorf Budy in der Nähe von Auschwitz stationiert war. Nach zwei Monaten lebten nur noch 143 von ihnen, und diese Gruppe wurde nach Birkenau gebracht, wo man ein Nebenlager für Frauen eingerichtet hatte.

Birkenau ist eine neue Station der Lagerhölle. Diese begann für sie dramatisch – mit dem Fleckfeuer, der die Häftlinge dahinraffte, und blutigem Durchfall – aber kurz darauf tritt unerwartet eine Wende zum Besseren ein: im März 1943 kommt sie in die Lagerküche und zwei Monate später wird sie zur „Schreiberin“ befördert.

Im Januar 1945 wurden tausende Häftlinge des KZ Auschwitz-Birkenau ins deutsche Hinterland getrieben. Die weiblichen Häftlinge aus Birkenau marschierten fast drei Tage und Nächte und wurden schließlich in offenen Wagons, bei klirrendem Frost, nach Ravensbrück transportiert. Die Befreiung durch die Alliierten erlebte Zofia Posmysz im Außenlager Neustadt-Glewe am 2. Mai 1945. Obwohl man versuchte sie zu überreden, in der von den Alliierten kontrollierten Zone zu bleiben, entschied sie sich, nach Polen zurückzukehren.

Zdjęcia ewidencyjne wykonane podczas rejestracji w KL Auschwitz w roku 1942
(fot. Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau)

Erkennungsbild aufgenommen bei der Registrierung im KL Auschwitz im Jahr 1942
(Original aus dem Archiv des Staatlichen Museums Auschwitz-Birkenau)

KL Auschwitz-Birkenau

KZ Auschwitz-Birkenau

CZAS WOJNY

KRIEGSZEIT

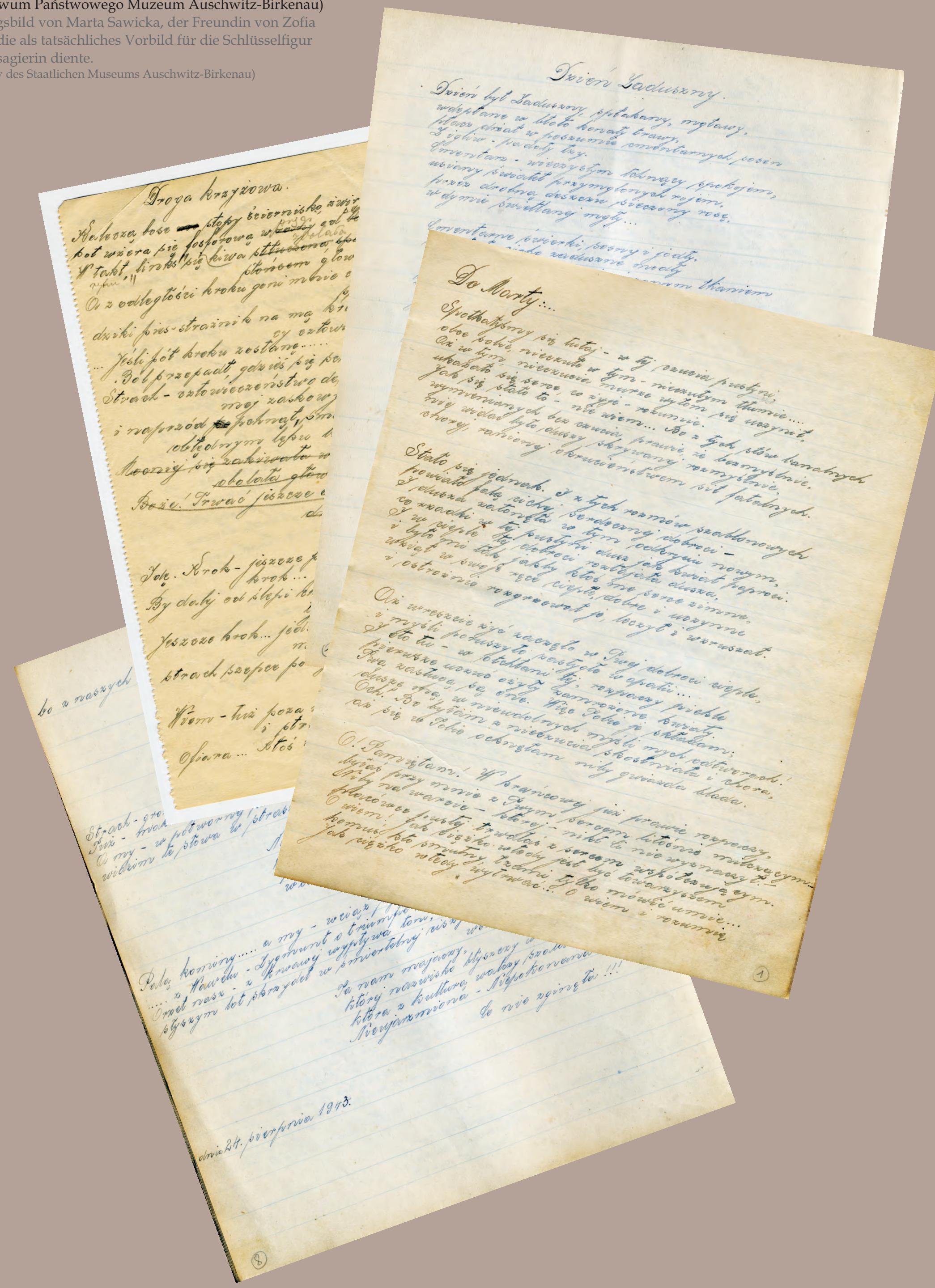
Portret Zofii Posmysz autostwa Zofii Bator wykonany w Auschwitz w roku 1944
Portrait von Zofia Posmysz durch Zofia Bator angefertigt in Auschwitz im Jahr 1944

Korespondencja Zofii Posmysz do rodziny na oficjalnych drukach KL Auschwitz.
W Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau znajdują się kilkadesiąt listów Zofii Posmysz, przekazanych w darze przez autorkę.
Zofia Posmysz Briefwechsel mit der Familie auf den offiziellen Druckformularen des KZ Auschwitz.
Im Archiv des Staatlichen Museums Auschwitz-Birkenau befinden sich einige Dutzend Briefe von Zofia Posmysz, die die Verfasserin als Geschenk übergeben hatte.

Zdjęcie ewidencyjne Marty Sawickiej, przyjaciółki Zofii Posmysz, która stanęła pierwotnie za główną bohaterką „Pasażerki“
(fot. Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau)
Erkennungsbild von Marta Sawicka, der Freundin von Zofia Posmysz, die als tatsächliches Vorbild für die Schlüsselfigur in Die Passagierin diente.
(Foto: Archiv des Staatlichen Museums Auschwitz-Birkenau)

Obozowe wiersze Zofii Posmysz
W Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau przechowywany jest notatnik zawierający około 40 wierszy pisanych w latach 1943–1944, przekazany przez autorkę.
Lagergedichte von Zofia Posmysz
Im Archiv des Staatlichen Museums Auschwitz-Birkenau befindet sich ein Notizblock mit ungefähr 40 Gedichten, die in den Jahren 1943–1944 entstanden und die von der Verfasserin dem Museum übergeben wurden.

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

Pod koniec maja 1945 r. Zofia Posmysz wróciła do Krakowa. W rodzinny dom zastała tylko matkę i młodszego brata. Ojciec zginął w sierpniu 1943 r. od kuli niemieckiego banszuca, o czym dowiedziała się dopiero po powrocie. Starsza siostra, zamężna, mieszkała w Warszawie. Do niej też udała się Zofia Posmysz, by podjąć pracę i kontynuować naukę.

Maturę zdała w 1946 r., po czym rozpoczęła studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim, godząc je z wykonywaną głównie nocami pracą korektorki w gazecie "Głos Ludu".

Pod koniec studiów rozpoczęła trwającą do 1976 r. współpracę z Polskim Radiem, z jego działem literackim.

Ende Mai 1945 kehrte Zofia Posmysz nach Krakau zurück. Im Elternhaus traf sie nur die Mutter und ihren jüngeren Bruder an. Der Vater war im August 1943 vom deutschen Bahnschutz erschossen worden, was sie erst nach ihrer Rückkehr erfuhr. Die ältere, verheiratete Schwester lebte in Warschau. Zofia Posmysz zog zu ihr, um eine Arbeit aufzunehmen und ihre Ausbildung fortzusetzen.

1946 bestand sie das Abitur, danach studierte sie Polonistik an der Warschauer Universität und arbeitete gleichzeitig nachts als Korrektorin für die Tageszeitung Głos Ludu.

Gegen Ende des Studiums begann sie für die Literaturredaktion des Polnischen Radios zu arbeiten, die Mitarbeit dauerte bis 1976.

Powrót do życia

Rückkehr ins Leben

LATA POWOJENNE

NACHKRIEGSJAHRE

Pierwszy reportaż, 1953
Zofia Posmysz z redaktorem Włodzimierzem Lewinem (z prawej) i kierowcą
Die erste Reportage, 1953
Zofia Posmysz mit dem Redakteur Włodzimierz Lewin (rechts) und dem Fahrer

Zofia Posmysz z mężem Janem Piaseckim podczas wakacji w Konstancji (Rumunia), 1960 r.
Zofia Posmysz mit ihrem Ehemann Jan Piasecki während der Sommerferien in Konstanza (Rumänien), 1960

Zofia Posmysz, 1955

Z mężem Janem w chacie w Hucie Podgórznej, ok.. 1980
Mit Ehemann Jan in einer Hütte in Huta Podgora, um 1980

Zofia Posmysz w obiektywie Zofii Nasierowskiej lata 60. XX w.
Zofia Posmysz im Objektiv von Zofia Nasierowska in den 60er-Jahren des 20. Jhs

Zofia Posmysz z Martą Sawicką w Getty Museum L.A., 1985
Zofia Posmysz mit Marta Sawicka im Getty Museum L.A., 1985

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

W roku 1959 Zofia Posmysz napisała słuchowisko pt. „Pasażerka z kabiny 45”, które miało zdecydować o jej literackiej przyszłości. Rezonans, jaki wywołało, sprawił, że wkrótce zaadaptowano je dla teatru telewizji, a wybitny reżyser Andrzej Munk postanowił „Pasażerkę” zekranizować. Film - z fenomenalną rolą m.in. Aleksandry Śląskiej jako Lizy - wszedł na ekrany już po śmierci jego twórcy w 1963 r. Rok wcześniej ukazała się „Pasażerka” w formie powieści, a w 1968 na jej kanwie Mieczysław Weinberg skomponował do libretta Aleksandra Miedwiediewa operę. Sława „Pasażerki”, która została wydana w kilkunastu językach, przyćmiła nieco inne równie ważne dzieła Zofii Posmysz. Jej bogaty dorobek obejmuje m.in. utwory:

Znam katów z Belsen... (1945), Pasażerka (1962; zekranizowana w 1963, reż. A. Munk), Przystanek w lesie (1965, zbiór opowiadań), Cierplkie głogi (1966, scenariusz; zekranizowany w 1966 przez Janusza Wejcherta), Mały (1970, scenariusz; zekranizowany w 1970 przez Juliana Dziedzinek), Wakacje nad Adriatykiem (1970), Mikroklimat (1975), Drzewo do drzewa podobne (1977), Cena (1978), Człowiek spod kaloryfера (1980), Ten sam doktor M. (1981), Wdowa i kochankowie (1988), Do wolności, do śmierci, do życia (1996), Chrystus oświęcimski (2008).

1959 schrieb sie das Hörspiel „Die Passagierin von Kabine 45“, das die Weichen für ihre literarische Zukunft stellen sollte. Aufgrund der großen Resonanz wurde es kurz darauf für das Fernsehtheater adaptiert, und der Regisseur Andrzej Munk beschloss, „Die Passagierin“ zu verfilmen.

Der Film – u.a. mit der phänomenalen Aleksandra Śląska als Lisa – kam erst nach Munks Tod 1963 in die Kinos. Ein Jahr zuvor war „Die Passagierin“ als Roman erschienen, und 1968 komponierte Mieczysław Weinberg auf der Grundlage des Romans eine Oper, das Libretto schrieb Alexander Medwedjew. Etwas im Schatten der „Passagierin“, die in einem guten Dutzend Sprachen herausgegeben wurde, stehen die anderen ebenso wichtigen Werke von Zofia Posmysz. Ihr reiches Schaffen umfasst u.a. folgende Werke:

Ich kenne die Henker aus Belsen ... (1945), Die Passagierin (1962; im Jahre 1963 vom Regisseur A. Munk verfilmt), Die Haltestelle im Wald (1965, Erzählungen), Die bitteren Hagebutten (1966, Drehbuch, verfilmt im Jahre 1966 von Janusz Wejchert), Der Kleine (1970, Drehbuch, verfilmt 1970 von Julian Dziedzina), Ein Urlaub an der Adria (1970), Das Mikroklima (1975), Der eine Baum gleicht dem anderen Baum (1977), Der Preis (1978), Der Mensch von unterhalb der Heizung (1980), Derselbe Doktor M. (1981), Die Witwe und die Liebhaber (1988), Befreiung und Heimkehr (1996), Christus von Auschwitz (2008).

Twórczość literacka LITERARISCHES SCHAFFEN

Zofia Posmysz podczas targów książki w Rostocku, 1969
Zofia Posmysz während der Buchmesse in Rostock, 1969

Zofia Posmysz podpisuje niemieckie wydanie „Pasażerki“ podczas targów w Rostocku w 1969 r.
Zofia Posmysz unterschreibt die deutsche Fassung „Der Passagierin“ während der Buchmesse in Rostock im Jahre 1969

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

„Chrystus oświęcimski” Zofii Posmysz to jedna z tych głęboko osobistych historii, która została spisana przez Autorkę ponad 60 lat od czasu, gdy się wydarzyła. Za jej zwiastuna potraktować można epizod z najgłośniejszego i bodaj pierwszego wielkiego tekstu o tematyce obozowej – z „Pasażerki”. W „Chrystusie oświęcimskim” mamy do czynienia z bardzo osobistym ujęciem tej historii, której bohaterką okazuje się sama Autorka. Nie sposób czytać tego na pozór skromnego opowiadania bez wzruszenia, dotyczy ono bowiem tych najgłębszych obszarów naszej wrażliwości, obezwładnia swoją naturalnością i niewymuszoną prostotą. Jest bowiem „Chrystus oświęcimski” świadectwem ludzkiego poniżenia i wzgardy oraz barbarzyństwa nazistowskich oprawców widzianych przez szczególny, bo osobisty pryzmat Autorki. Jest hołdem dla heroizmu i odwagi więźniów KL Auschwitz – wszak, jak już po wojnie ustaliła Zofia Posmysz, mężczyzna, który tak odmienił jej lagrowe życie, to Tadeusz Paolone, potomek włoskich powstańców styczniowych z 1863 r., oficer Wojska Polskiego i bohater Września 1939 r. a w obozie członek tajnej organizacji wojskowej, rozstrzelany za to 11 października 1943 r.

„Christus von Auschwitz” ist eine dieser sehr persönlichen Geschichten, die von der Autorin erst 60 Jahre später aufgeschrieben wurde. Die Erzählung kündete sich an durch eine Episode in dem Roman „Die Passagierin“, dem bekanntesten Werk von Zofia Posmysz und dem wohl ersten wichtigen Prosatext zum Thema „Lager“. In „Christus von Auschwitz“ wird die Geschichte, deren Helden, wie sich herausstellt, die Autorin selbst ist, auf eine sehr persönliche Weise erzählt. Und dies macht die Geschichte zu etwas Besonderem. Diese scheinbar bescheidene Erzählung lässt keinen Leser ungerührt, spricht sie doch die tiefsten Schichten unserer Empfindlichkeit an und besticht durch ihre Natürlichkeit und ungezwungene Einfachheit. Die Erzählung ist ein Zeugnis der menschlichen Erniedrigung und Verachtung sowie der nationalsozialistischen Barbarei aus einer besonderen, weil persönlichen Perspektive. „Christus von Auschwitz“ huldigt dem Heroismus und dem Mut der KZ-Häftlinge von Auschwitz. Die italienischen Vorfahren von Tadeusz Paolone – den Namen des Mannes, der ihr Leben im Lager so entscheidend beeinflusst hatte, fand Zofia Posmysz erst nach dem Krieg heraus – hatten am Januaraufstand 1863 teilgenommen, er selbst war polnischer Offizier, Held des Septemberfeldzuges 1939 und im Lager Mitglied einer geheimen militärischen Organisation gewesen, wofür er am 11. Oktober 1943 erschossen wurde.

Zofia Posmysz podczas spotkania z cyklu „Literatura i pamięć. W cieniu medalika” w MDSM w 2008 r.
Zofia Posmysz während der Veranstaltung „Literatur und Gedenken. Im Schatten des Medaillons“ in der IJBS im Jahr 2008

W hołdzie TADEUSZOWI PAOLONE-LISOWSKIEMU

Verneigung vor TADEUSZ PAOLONE-LISOWSKI

Dom rodziny Paolone w Piekielku, tzw. Talianówka
Haus der Familie Paolone in Piekielko, die s.g. Talianówka

Tadeusz Paolone w maju 1930 r.
prawdopodobnie przed rodzinnym domem w Piekielku
Tadeusz Paolone im Mai 1930, wahrscheinlich vor dem Familienhaus in Piekielko

Tadeusz Paolone jako podporucznik wrzesień 1934
Tadeusz Paolone als Unterleutnant, September 1934

1909												Patri	
Dies et Mensis		Nomen		Religio Sexus Thoris		Parentes		Patri		Patri			
Nat.	Bapt.	Nomen	Venerus	Cognomina	Thori	Patris ad parentum, nomen, cognomen et conditio eius	Matris ad parentum, nomen, cognomen et conditio eius	Nomen et Cognomen	EORUM	Conditio			
2	31/8/09	Thaddaeus	Thaddaeus	Thaddaeus	Thaddaeus	Franciscus Paolone filius Jacobus Joannes Mariae Catharinae Thaddaeus	Thaddaeus	Thaddaeus	Thaddaeus	Thaddaeus			

Wpis dotyczący Tadeusza Paolone - Księga Chrztów Parafii Nowe Rybie
Eintrag der Tadeusz Paolone betrifft – Taufbuch der Pfarrei Nowe Rybie

Tadeusz Paolone, 18 lipca 1937
18. Juli 1937

PAŃSTWOWE MUZEUM Auschwitz-Birkenau w Krakowie		20. November 1943
Nr. 3186/1943		340
er Berufsoffizier Tadeusz Lisowski		katholisch
wohhaft	Krzywczycy Nr. 114 bei Lemberg	
ist am	12. Oktober 1943	um 10 Uhr 00 Minuten
in	Auschwitz, Kasernenstraße	verstorben
D. O.F. Verstorben war geboren am	23. Juli 1909	
in	Krzywczycy	
(Standesamt)		
Vater:	Franciszek Lisowski	
Mutter:	Julia Lisowska geborene Homa	
Eingetragen auf schriftliche Anzeige des Arztes Doktor der Medizin Entrass in Auschwitz vom 12. Oktober 1943		
Vorgetragen, geschrieben mit unterzeichnet		
Die Übereinstimmung mit dem Erbteil wird beigefügt		
Auschwitz, den 20. 11. 1943		
Der Standesbeamte In Vertretung Kristen		
Todesursache: Pleuropneumonie		
Eheschließung d. Verstorbenen am		
(Standesamt)		

Akt zgonu Tadeusza Lisowskiego-Paolone wystawiony w Auschwitz 20.11.1943 r.
Jako przyczynę śmierci podano zapalenie płuc
(oryg. w Archiwum Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau)
Todesurkunde von Tadeusz Lisowski-Paolone erstellt in Auschwitz am 20.11.1943
Als Todesursache wurde Lungenentzündung angegeben
(Original aus dem Archiv des Staatlichen Museums Auschwitz-Birkenau)

ARGUMENT - BIOGRAFIA

ARGUMENT BIOGRAPHIE

ZOFIA POSMYSZ

Z Oświęcimiem, a szczególnie Międzynarodowym Domem Spotkań Młodzieży Zofia Posmysz jest od wielu lat blisko związana – to właśnie tu spotyka się kilkanaście razy w roku z grupami młodzieży, niestrudzenie działając na rzecz upamiętnienia ofiar Auschwitz, ale także polsko-niemieckiego pojednania.

Miasto Oświęcim jest dla Zofii Posmysz ważne również z perspektywy dnia dzisiejszego. Docenia inicjatywy w obszarze łączenia przesłania historycznego tego miejsca ze współczesnymi wyzwaniami. Zmieniając sposób postrzegania Oświęcimia w świecie oraz kreując jego wizerunek, jest Zofia Posmysz Ambasadorem naszego miasta i powodem do dumy dla nas wszystkich.

Zofia Posmysz została uhonorowana wieloma nagrodami i odznaczeniami:

1964 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
1970 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski
1976 Nagroda Komitetu ds. Radia i Telewizji za osiągnięcia autorskie w dziedzinie słuchowisk
2007 Nagroda im. Witolda Hulewicza
2008 Nagroda Ministra Kultury "za wybitne osiągnięcia w krzewieniu kultury polskiej"
2012 Wielki Krzyż Zasługi na Wstędze RFN

Seit vielen Jahren ist Zofia Posmysz mit Oświęcim, und insbesondere mit der Internationalen Jugendbegegnungsstätte, eng verbunden – hier trifft sie sich ein Dutzend mal im Jahr mit Jugendlichen, unermüdlich setzt sie sich für das Gedenken der Opfer von Auschwitz, aber auch für die deutsch-polnische Versöhnung ein. Die Stadt Oświęcim ist für Zofia Posmysz auch aus heutiger Sicht wichtig. Sie weiß, die Bemühungen die historische Botschaft dieses Ortes mit den gegenwärtigen Herausforderungen zu verbinden, zu würdigen. Zofia Posmysz ändert die Art und Weise, wie Menschen auf der ganzen Welt Oświęcim wahrnehmen, sie schafft ein neues Image der Stadt, ist ihr guter Botschafter und ein Grund für die Bürger stolz zu sein. Zofia Posmysz wurde mit vielen Preisen und Auszeichnungen geehrt:

1964 Ritterkreuz des Ordens Polonia Restituta
1970 Komturkreuz des Ordens Polonia Restituta
1976 Preis des Komitees für Rundfunk und Fernsehen für Erfolge auf dem Gebiet der Hörspiele
2007 Witold-Hulewicz-Preis
2008 Preis des Kulturministers „für herausragende Erfolge in der Förderung polnischer Kultur“
2012 Großes Verdienstkreuz der Bundesrepublik Deutschland am Bande

Powrót do Oświęcimia

RÜCKKEHR NACH OŚWIĘCIM

Zofia Posmysz z grupą młodzieży polskiej i niemieckiej podczas seminarium, 2005
Zofia Posmysz mit einer Gruppe polnischer und deutscher Jugendlichen während des Seminars, 2005

Spotkanie z papieżem Benedyktem XVI
podczas jego wizyty w byłym KL Auschwitz-Birkenau, 2006
Treffen mit Papst Benedikt XVI., während seines Besuchs
im ehemaligen Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau, 2006

Zofia Posmysz podczas debaty z udziałem prezydentów Polski - Bronisława Komorowskiego
i Niemiec - Krzyż Zasługi na Wstędze z rąk Konsula Generalnego
RFN w Krakowie, dr Heinza Petersa, MDSM Oświęcim, 2011
Zofia Posmysz während der Debatte in der Internationalen Jugendbegegnungsstätte in Oświęcim, an der der Präsident
Polens - Bronisław Komorowski und Deutschlands - Christian Wulff teilgenommen haben, 2011

Zofia Posmysz w MDSM, 2008
Zofia Posmysz in der IJBS, 2008

Zofia Posmysz odbiera najwyższe odznaczenie Republiki Federalnej
Niemiec - Krzyż Zasługi na Wstędze z rąk Konsula Generalnego
RFN w Krakowie, dr Heinza Petersa, MDSM Oświęcim, 2012
Zofia Posmysz nimmt die höchste Auszeichnung der Bundesrepublik
Deutschland entgegen - das Verdienstkreuz am Bande
wird ihr vom Generalkonsul der Bundesrepublik Deutschland in Krakau,
Dr. Heinrich Peters überreicht, IJBS Oświęcim, 2012